

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ה תְּשׁוּרִי (הילולת סניגורם של

ישראל רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע):

סֵדֶר לְקוּטִי מִזִּמְרֵי הַיּוֹמִי:

וְדַע, שְׁעַל־יְדֵי אֱמֶת זֹכָה לְמִצָּא הַפֶּתַח, כִּי עֵקֶר אֹזֶר הַמַּאִיר הוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים כ"ז): "ה' אֹזְרֵי וַיִּשְׁעֵי"; וְעַל־יְדֵי שְׁקָר הוּא מְסַלֵּק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת כ): "לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' לְשׂוּא", כִּי עַל־יְדֵי שְׂוֹא מְסַלֵּק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי "דַּבֵּר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָיו" (תְּהִלִּים ק"א). אֲבָל עַל־יְדֵי אֱמֶת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹכֵן עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "קָרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל" וְכוּ'; וְכִשְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמּוֹ, הוּא מַאִיר לוֹ אֵיךְ לִיצֵא מִתְּחִלָּה הַמוֹנֵעַ אֹתוֹ בְּתַפְלָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "ה' אֹזְרֵי".

וְזֶה פִּירוּשׁ: (בְּרֵאשִׁית ו) "צַהֵר תַּעֲשֶׂה לְתַבָּח", פִּירֵשׁ רַש"י: "יֵשׁ אֹמְרִים חֵלּוֹן, וַיֵּשׁ אֹמְרִים אֶבֶן טוֹב"; וְהַחֵלּוֹק שְׁבִין חֵלּוֹן לְאֶבֶן טוֹב – כִּי הַחֵלּוֹן אֵין לוֹ אֹזֶר בְּעֶצְמוֹ, אֶלָּא דֶּרֶךְ שֵׁם נִכְנָם הָאֹזֶר, אֲבָל כְּשֵׂאִין אֹזֶר, אֵין מַאִיר; אֲבָל אֶבֶן טוֹב, אֶפְלוֹ כְּשֵׂאִין אֹזֶר מִבְּחוּץ הוּא מַאִיר בְּעֶצְמוֹ. כֵּן יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂדֵבּוּרָם הוּא חֵלּוֹן, וְאֵין כַּח לְהָאִיר לָהֶם בְּעֶצְמָם; וְזֶה: יֵשׁ אֹמְרִים, וְאֶמִּירְתֶּם נַעֲשֶׂה חֵלּוֹן; וַיֵּשׁ שְׂאֶמִּירְתֶּם נַעֲשֶׂה אֶבֶן טוֹב וּמַאִיר.

וְדַע, שֶׁהַכֹּל לְפִי גִדְל הָאֱמֶת, כִּי עֵקֶר הָאֹזֶר הוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא עֵצֶם הָאֱמֶת, וְעֵקֶר הַשְּׂתוֹקְקוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינּוּ אֶלָּא אֵל הָאֱמֶת. וְזֶה: "וְאֵל אֲמָה תִּכְלַנָּה מִלְמַעְלָה", לְשׁוֹן (שְׁמוֹאֵל-ב י"ג): "וְתִכַּל נֶפֶשׁ דָּוִד". אֲמָה –

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תמח ◀ צֶמַח מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָיִל "צֶמַח צִנְיָי מִקֹּוֹה שִׁדְיָי צֶמַח מִסְפְּרֵי רִבְצֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ◀
◀ "זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

היא ה' מוצאות, הכלולים מאש ומים, הינו שתראה שיצאו הדבורים מפיה באמת, ואז ישתוקק הקדוש-ברוך-הוא מלמעלה לשכן אצלך; וכשישכן אצלך, הוא יאיר לך.

וזה: אמה תכלנה מלמעלה – ראשי-תבות אמת, כי על-ידי אמת הקדוש-ברוך-הוא חומד מלמעלה לשכן עם האדם, כמו שכתוב: "קרוב ה' לכל קוראיו" וכו'. ואז: "ופתח התבה בצדה תשים", הינו התבה היוצאת באמת, היא תשים לך פתח בחשך שאתה נצוד בו. וזה: "בצדה" – הינו הקלפה הצד ציד, כמו שכתוב (בראשית כ"ה): "כי ציד בפיו", כי מתחלה לא היה יכול לדבר מחמת החשך הסובב אותו, ועל-ידי שיוצא מתוך החשך ומתפלל היטב, על-ידי-זה הוא מתקן "תחתים שנים ושלישים", הינו עולם השפל ועולם הגלגלים ועולם השכל. (אך אי אפשר להתפלל, רק בשלומד תורה, כי 'לא עם-הארץ חסיד' (אבות ב); וכתוב (משלי כ"ח): "מסיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה" – כתב יד החברים).

ד וצריך: כל אדם לקשר את תפלתו לצדיק הדור. והצדיק יודע לבין השערים ולהעלות כל תפלה ותפלה לשער השיך. כי כל צדיק וצדיק הוא בחינת משה-משיח, כמו שאמרו (שבת ק"א:): 'משה, שפיר קאמרת', וכתוב (בראשית מ"ט): "עד כי יבא שילה" – 'דא משה' (זהר בראשית כה:); ומשיח הוא כלול כל התפלות, ובשביל זה יהיה משיח 'מורח ודאין' (כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה סנהדרין צג:), כי התפלות הם בחינת חטם, כמו שכתוב (ישעיהו מ"ח): "ותהלתי אֶחְטָם לך" (עיי' זוהר נשא ק"ל):

וזה פרוש: אמר רבה בר-ר-חנא: זמנא חדא הוי קאזלינן במדברא, ואתלוי בהדן החווא טיעא, דהוה שקיל עפרא

וּמִזְרַח לַיהוָה. וְאָמַר: הֲאֵל אֲרָחָא לְדוּכְתָא פְּלָן וְהָא אֲרָחָא
 לְדוּכְתָא פְּלָן. אָמְרִינָן לַיהוָה: כַּמָּה מְרַחֲקִינָן מִמִּיָּא? וְאָמַר לָן:
 הָבּוּ לִי עֲפָרָא. וַיְהִינֵן לַיהוָה. אָמַר לָן: תְּמַנִּיא פְּרָסִי. תְּנִינָן
 וַיְהִינֵן לַיהוָה, אָמַר לָן: דְּמְרַחֲקִינָן תְּלָתָא פְּרָסִי. אַפְכִית לַיהוָה וְלֹא
 יִכְלִית לַיהוָה.

רַשְׁב"ם: טִיעָא – סוּחַר יִשְׁמַעְאֵל: וְהַפְּכִינָן – הָאֵי עֲפָרָא בְּהָאֵי עֲפָרָא, לְנַסּוּתוֹ אִם יִהְיֶה
 בְּקִי כָּל כְּדֵי.

זְמַנָּא חֲדָא אֶתְלִיזִין בְּהַדָּן הַהוּא טִיעָא, סוּחַר יִשְׁמַעְאֵל – זֶה
בְּחִינַת צְדִיק הַדּוֹר, שֶׁהוּא כָּלּוּל כָּל הַתְּפִלוֹת כְּמַשִּׁיחַ.
 וְתְּפִלוֹת זֶה בְּחִינַת סוּחַר יִשְׁמַעְאֵל, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ט"ז): "כִּי
 שָׁמַע ה' אֶל עֲנִידִי", וְתַרְגּוּמוֹ: 'קִבֵּיל ה' צְלוֹתִידִי'. וְזֶה סוּחַר, כִּי
 סָבִיב – תַּרְגּוּמוֹ סְחוּר. וְזֶה בְּחִינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תְּהִלִּים פ"ט):
 "וְאֲמוּנַתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ".

וְאֶתְלִיזִין בְּהַדָּן הַהוּא טִיעָא, – שְׂקִשְׁרָנוּ אֶת עֲצִמָנוּ עִם
צְדִיק הַדּוֹר, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, כְּלָלִיּוֹת הַתְּפִלָּה.
 וְשָׁקִיל עֲפָרָא וּמִזְרַח וְאָמַר: הֲאֵל לְדוּכְתָא פְּלָן וְהָא לְדוּכְתָא
 פְּלָן. עֲפָרָא – זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (יִשְׁעִיָּהוּ מ"א): "וַיִּתֵּן
 בְּעָפָר חֲרָבוֹ", וְחָרַב זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב: "בְּחֲרָבִי
 וּבְקִשְׁתִּי". וּמִזְרַח – כִּי יֵשׁ לוֹ כַּח הַזֶּה לְהַרְיֵחַ, עַל־יְדֵי שֶׁהוּא כָּלּוּל
 כָּל הַתְּפִלוֹת, וּכְתִיב: "וַתְּהַלֵּתִי אֲחִטָּם לָךְ".

וְאָמַר: הֲאֵל לְדוּכְתָא פְּלָן – שְׁחִיָּה יוֹדַע שְׁעָרֵי תְּפִלוֹת, וְהִיא
יוֹדַע כָּל תְּפִלָּה הַשֵּׁיךְ לְשִׁבְטוֹ. וְאָמְרִינָן לַיהוָה: כַּמָּה
מְרַחֲקִינָן מִמִּיָּא? וְאָמַר: הָבּוּ לִי עֲפָרָא. וַיְהִינֵן לַיהוָה. אָמַר לָן:
תְּמַנִּיא פְּרָסִי. תְּנִינָן וַיְהִינֵן לַיהוָה, אָמַר לָן: תְּלָתָא פְּרָסִי.
אַפְכִית וְלֹא יִכְלִית לַיהוָה. – הִינּוּ, אָמְרִינָן לַיהוָה: כַּמָּה אֲנִן

מִרְחֻקֵינִי מִמֵּיָא – מִבְּחִינַת (איכה ב): "שִׁפְכִי לִבִּי כַּמַּיִם נִכַח פְּנֵי ה'".

אָמַר לָזוּ, תִּמְנִיָּא בְּחִינֹת, הֵינִי לְמוֹד הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא חֲמֻשָּׁה חֲמֻשֵׁי תוֹרָה, וְשֶׁלֹּשָׁה תְּפִלוֹת. תְּנִינִן וְיַהֲבִינִן לָהּ – תְּנִינִן, לְשׁוֹן לְמוֹד, וְאַחַר הַלְמוּד, יַהֲבִינִן לָהּ לְהַרְיֵת, כַּמָּה מִרְחֻקֵינִי מִזֹּאת הַבְּחִינָה שֶׁל מַיִם. וְאָמַר לָזוּ, תְּלַתָּא פְּרָסִי – הֵינִי שֶׁלֹּשָׁה בְּחִינֹת תְּפִלוֹת. וְהִרְאָה לָנוּ סִימָן עַל זֶה, שֶׁעֲדִין לֹא הִגַּעְנוּ לְמִדְרָגָה זֹאת שֶׁנִּתְּפַלֵּל כָּל כֶּךָ בְּכּוֹנֵנָה עַד שֶׁנִּשְׁפָּךְ לִבְנוֹ לְפָנָיו כַּמַּיִם. וְהָא רְאִיָּה: אֶפְכִית כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט): "אַף תִּשְׁיב צוֹר חֲרָבוֹ וְלֹא תִקְמוֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה", כִּי כָּל הַתְּפִלוֹת הֵם בְּחִינַת חֲרָב אֲצֵל מְשִׁיחַ; וְאִם הָיוּ הַתְּפִלוֹת בְּבְחִינָה הַנִּלְ, בּוֹדֵאֵי לֹא הָיָה מְשִׁיב צוֹר חֲרָבוֹ, וְזֶה סִימָן שֶׁעֲדִין לֹא הִגַּעְנוּ לְמִדְרָגַת "שִׁפְכִי לִבִּי כַּמַּיִם נִכַח פְּנֵי ה'".

סְדֵרָה קְצוֹר לְקוֹטֵי מַוְהַר"ן הַיְיִמִּי:

הַ יֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂזוּכִין לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תְּפִלָּה בְּאַמֶּת כְּזֶה עַד שֶׁהַדְּבוּרִים מְאִירִים כְּאֶבֶן טוֹב שֶׁהוּא מְאִיר בְּעֶצְמוֹ. וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁדְּבוּרָם הוּא רַק כְּמוֹ חֵלֶזֶן שֶׁאֵין לוֹ אֹזֶר בְּעֶצְמוֹ רַק שֶׁדָּרָךְ שָׁם נִכְנָם הָאֹזֶר וַיִּכּוֹל אַחַר לְהִאִיר בוֹ. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי גִדְל הָאַמֶּת: וְגַם עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם נִתְעוֹרַר בְּאַמֶּת לְהַשִּׁיב יְתִבְרָךְ עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְבִקְעַת הַמַּסְכִּים וְהַמְחַצוֹת הַמְבַדִּילִים וְלִמְצֹא הַפְּתָחִים לְצֵאת מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְעוֹרֵר גַּם אַחֲרָיִם עִמּוֹ. לְעוֹרֵר לְתוֹבָה אֲנָשִׁים אַחֲרָיִם לְהוֹצִיאָם מִחֻשָּׁךְ וּלְהַחְזִירָם בְּתוֹבָה: וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ דָּרָךְ שֶׁעַר הַשִּׁיךְ לְשִׁבְטוֹ וְצָרִיךְ זְכוֹת גָּדוֹל שֶׁיִּזְכֶּה לָזֶה, עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְקַשֵּׁר אֶת תְּפִלָּתוֹ לְצַדִּיק הַדּוֹר כִּי הַצַּדִּיק יוֹדֵעַ לְכוּן הַשְּׁעָרִים וְלְהַעֲלוֹת כָּל תְּפִלָּה

ותפלה לשער השידוך לה:

סדר תשיב פניו אלינו:

נ (נ) בְּשִׁמְעֵנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ מְאֹד הַמְּתַחֵל מֵה שְׁהַעוֹלָם רְחוּקִים
מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא מִחַמַּת שְׂאִינָם מִיֹּשְׁבִים עֲצָמָם, עֵינַי שָׁם
בְּלִקוּטֵי תִנְיָנָא סִימָן י, וְשָׁם מְדַבֵּר מִשְׂמַחָה, וְהָיָה הוּא זְכוּרוֹנוֹ
לְבָרְכָה יוֹשֵׁב אֶז בַּחוּץ אֲצֵל כְּתֵל בֵּית־הַכְּנֶסֶת בְּדָרוֹם אֲצֵל חֲתִיבַת
בְּדֵל עַץ מִן הָעֵב הַמְּנַח לִיסוּד. כִּי שָׁם הָיָה רָגִיל לִישׁב כְּפֹה
פְּעָמִים לְפָעָמִים בְּצַד דָּרוֹם וְלְפָעָמִים בְּצַד צְפוֹן וְלְפָעָמִים בַּמְּזֻרָח
וְלְפָעָמִים בַּמְּעָרָב, וְלְפָעָמִים בְּתוֹךְ הָעֲזָרָה שֶׁל בֵּית־הַכְּנֶסֶת,
וְלְפָעָמִים הָלַךְ עִמָּנוּ לְטִיֵּל עַל הָהָר שְׁסָבִיב הָעִיר, וְלְפָעָמִים הָלַךְ
עִמָּנוּ אָנָּה וְאָנָּה לְפָנֵי בֵּית־הַכְּנֶסֶת. וּבְכָל אֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת שָׁמְעֵנוּ
תְּמִיד חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים וְשִׂיחוֹת קְדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ
כְּזֹאת מִיָּמִים רַבִּים. גַּם אַחַר שֶׁהִיָּתָה לוֹ הַחֹלְאָת שֶׁל הַחוּסְט
[שְׁעוּל] הָיָה נוֹסֵעַ לְטִיֵּל עַל־פִּי הָרֶב, וְהֵינּוּ נוֹסְעִים עִמּוֹ וְהֵינּוּ
שׁוֹמְעִים מִמָּנוּ בְּדֶרֶךְ תּוֹרַת הַרְבֵּה.

וְנִחְזֹר לְמַעֲלָה בְּעֵת שְׂאֵמֵר עֵינַי הַנִּלְאֵז אֶז דְּבַר הַרְבֵּה מִשְׂמַחָה,
וְחִזֵּק אוֹתָנוּ וְזַרְזוּ אוֹתָנוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. כִּי בְּאוֹתָן
הָעֵתִים שֶׁהָיָה בְּעֵת שְׂפָא מִלְּמַבְרָג אֶז דְּבַר עִמָּנוּ הַרְבֵּה מְאֹד
מִעֵינַי הַתְּחִיָּקוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. וְאָמַר אֶז לָנוּ שְׂרָאוּי לָנוּ
לְשִׂמְחָה מְאֹד מֵה שֶׁנִּצְלָנוּ בְּרַחֲמֵי מַלְּהִיּוֹת מִתְּנַגְּדִים עָלֵינוּ. וְאָמַר
אֶז בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן בְּרוּךְ אֱלֹקֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
מִשְׁנֵי תּוֹעִים הֵינּוּ מִהַתּוֹעִים לְגַמְרֵי מִהַתּוֹרָה שֶׁהֵם הָעֲכוּ"ם
וְהָאֲפִיקוֹרְסִים וְגַם נִצְלָנוּ מִהַתּוֹעִים הַמְּתַנַּגְּדִים הַחֹלְקִים עָלֵינוּ
שֶׁאֲבָדוּ מֵה שֶׁאֲבָדוּ בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֵךְ וּמִסְפָּר.

וְאָמַר הֲלֹא אַתֶּם בְּיָדַי הֵייתֶם מִתְּנַגְּדִים גְּדוֹלִים לוֹלֵא חֲסָדֵינוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תנ"ך מלכה רנ"ג ע"ל "למד מצוי מקוה שיהיה מצוי רבנו יהיה תיקון רב"ל" וזו היתה תשובתו של ר' יצחק לר' אבהו. וזו היתה תשובתו של ר' יצחק לר' אבהו. וזו היתה תשובתו של ר' יצחק לר' אבהו.

וְרַחֲמֵי הַמְּרַבִּים אֲשֶׁר נִצְלָנוּ מִפַּח יוֹקְשִׁים מִכַּת הַמֵּתִנְגְּדִים אֲשֶׁר
אִם הָיִינוּ שׁוֹמְעֵין לָהֶם חַם וְשָׁלוֹם הָיָה נֶאֱבָד תִּקְוַתְנוּ חֲלִילָה וְכוּ'.
עָנָה וְאָמַר בְּמִתְמִיָּהּ וְאָמַר, עָלֵי הֵייתֶם חוֹלְקִים, וְאָמַר בְּלִשׁוֹן
אֲשַׁכְּנֶנּוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אוֹף מִיר וּוְאֵלֵט אֵיהֶר גִּיקְרִיגֵט":

נא (נא) התורה "איה מקום כבודו" בלקוטי תנינא סימן י"ב
המתחלת כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו יוכל לפול בטעותים
ומכשולים רבים. זאת התורה נאמרה לענין שיחה שהיה מדבר
עמי מענין טעותים ומבוכות הרבה וקלקולים גדולים שבאים
על ידי שהולכים אחר שכלו וחקמתו. והזכיר אז את בעל המחבר
וכו' שטעה ועוה מאד על ידי חקמתו שאמר שהזקן גבוה כל כך
עד שחויץ לארץ אינה יכולה לסבל אור קדשת הזקן. (והגם כי פונתו
גם כן להתיר בחויץ לארץ על ידי סם או במספרים כעין תער אבל מקום בזה
חזק את ידי עוברי עברה המגלחים זקנם במדינות אשכנז). ואחר כך התחיל
לומר את התורה הנ"ל עד שגמר אותה.

ואז היה זה אצלי לדבר פלא כי אז לא שמעתי עדין מעולם
שהמחבר הנ"ל אמר טעות בזה, השם יסלח לו. אך אחר כך
דברתי עם אנשים הבקיאים בספרים ובספורים כאלה ואמרו לי
שהוא דבר מפרסם שאמר כך בעל המחבר הנ"ל. גם שמעתי
שבספר שאלות ותשובות ב"ע מביא שטות סברא רעה וכוונת
הנ"ל, וכבר מחו לו במאה עובלי כל צדיקי וחקמי אמת. ובזה
יכולים לראות איך דעת האדם כוונת ואיך שאסור לסמוך על
שכלו כנגד תורת משה שבכתב ובעל-פה אפלו כחוט השערה.
מכל-שכן בדבר כזה שמפרש בתורה אסור גלוח הזקן. ורבותינו
זכרונם לברכה אמרו (מפות כ): שעוברין על חמשה לאוין וכבר
הלכה פסוקה שכל דבר שהוא חובת הגוף אין חלוק בין ארץ-

יִשְׂרָאֵל לְחוּץ לְאֶרֶץ כְּלָל.

סֵדֶר הָאֲלֹהִים-בַּיִת הַיּוֹמִי:

ג. עַל-יְדֵי הַהֲשָׁגָה שֶׁהָאָדָם מְשִׁיג, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי לֹו, עַל-יְדֵי זֶה מְכַרִּיחַ אֶת מְלֹאכֵי מְרוֹם, שֶׁיִּנְּלְמוּ בְּגִלְמֵם וְלִילֵךְ בְּשְׁלִיחוֹתָו. ד. כְּשֶׁבָא לְאָדָם הַרְהוּרִי עֲבוּדָה זָרָה וְהוּא מְבַטֵּל אוֹתָם בְּמַחְשַׁבְתֵּם אֲמוּנָתוֹ, אֲזִי נַעֲשֶׂה מִהַרְהוּרִיו בְּחִינַת טַל שֶׁל בְּרָכָה. ה. גַּם עַל-יְדֵי זֶה הַמַּחֲשָׁלוֹ נִתְקַיֵּם וְאֵין נִתְבַּלְבֵּל לְעוֹלָם, אֲפֹלוּ כְּשֶׁנִּתְיַגַּע הַמַּחֲשָׁה, עַל-יְדֵי שֶׁמְשׁוֹטֵט בְּאִיזָה עֵיוֹן עֲמֵק, אֲזִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לוֹ מַחְשַׁבוֹת הַנּוֹתָנִים נִיחָא לְמַחוּ. ו. עַל-יְדֵי מְפָרְנִסֵי עֲנִיִּים נִצּוֹלִין הַמּוֹן-עַם מִן הַמַּגִּפָּה בְּזִכּוֹתָם, גַּם בְּזִכּוֹתָם מַחִין דְּגִדְלוֹת קוֹדֵמִין לְמַחִין דְּקִטְנוֹת. ז. אֲפֹלוּ בְּהוֹלְלוֹת וְסִבְלוֹת יֵשׁ חֲכָמָה. ח. הַקּוֹל הַיּוֹצֵא מִבְּרִדְעַת שֶׁבְּקִדְשָׁה מְסֻגָּל לְיִרְאָה. ט. עַל-יְדֵי בְּלָבוֹל הַדַּעַת נִתְקַלְקַל הַיִּרְאָה. י. גַּם עַל-יְדֵי בְּלָבוֹל הַדַּעַת מְמַשְׁלֵתוֹ נוֹפֶלֶת. יא. חֲכָמֵי הַדּוֹר הֵם כְּנִפֵי הַדּוֹר, לְפִי חֲכָמָתָם כֵּן הַתְּקַרְבוֹת הַדּוֹר וְהַשְּׁגָתָם אוֹ לְהַפְּךָ, הֵינּוּ הַתְּרַחֲקוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. יב. וְלַעֲתִיד לֹא יִצְטָרְכוּ לְהַשִּׁיג אֱלֹהוֹתָו עַל-יְדֵי חֲכָמוֹת, כִּי יִקְיָם בָּנוּ: "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרֵךְ" וְכוּ'. יג. מִי שָׁרוּצָה לְהַעֲמִיק וְלַעֲיֵן בְּשִׁכְלוֹ בְּאִיזָה עֲנִיָּן, צָרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶת שִׁכְלוֹ לְבֵית-הַמְּקֻדָּשׁ. יד. וְסִימָן לְדַבָּר: "אֲשָׂא דַעִי לְמַרְחוֹק" וְיִרְאֵ אֶת הַמְּקוֹם מַרְחוֹק". יא. עַל-יְדֵי אֲמוּנָה נִתְיַשֵּׁב הַדַּעַת. יז. עַל-יְדֵי גְרִים נִתְוַסַּף הַדַּעַת בְּעוֹלָם. יח. אֲפֹלוּ הַנְּבִיאִים אֵינָם יוֹדְעִים אֲלֵא מִהַ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְגַלֵּה לָהֶם. יט. מִי שֶׁהוּא גְבוּר, אֵין בּוֹ כָּל-כֶּף דַּעַת. כ. הַפְּסִיעָה גִּסָּה מְבַלְבֵּלֶת אֶת הַמַּחְשַׁבָּה מְלַעֲיֵן. כא. עַל-יְדֵי גְנֻבָה מְפָסִיד אֶת הַדַּעַת. כב. כְּשֶׁעֲבִיּוֹת שֶׁל זֶה בָּא לְתוֹךְ מַחְשַׁבְתֵּם חֲבֵרוֹ וְעֲבִיּוֹת שֶׁל חֲבֵרוֹ לְתוֹךְ מַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁל זֶה, מִזֶּה

נַעֲשֶׂה תְקֵרַת הָעוֹלָם.

- א. מי שרוצה לעבר על הים, יוליך עמו איזה צפור ואיזה דג הים, וזה סגלה לעבר את הים בשלום. ב. ומי שמשמח את עצמו בשמחת חתן וכלה, בשיוצאין מן החפה, אינו נזוק בדרך.
- ג. בשעה שבעלי-עגלה מטריחין את עצמן בעגלה ובסוסים תתפלל תפלת הדרך.
- ד. סגלה למי שהולך על הים, ישא עמו סיד וינצל.

סדר שבת ה'ר"ן הי"א:

תקצר היריעה לספר כי נהג עמו בחכמה נפלאה עד שהמסור נתבטל נגדו וצוה להאיש שהיה עם רבנו, זכרוננו לברכה, שיעשה כרוז שיחזרו כל הבוחרים, וחזרו כלם על-ידי-זה לתוך העיר ורבנו דבר עמו בחכמה, ואמר לו שנאה ויפה לפקיד שיתפלל על צרת ישראל, ושיהיה חסיד וענו כי המסור הנ"ל היה צבוע, ודמה עצמו כאלו הוא חסיד והתחיל לדבר עם רבנו, זכרוננו לברכה, עניני חסידות והוא זכרוננו לברכה, עשה עצמו כלא ידע עד שנדמה להמסור כאלו הוא זכרוננו לברכה, מחזיק אותו גם-כן לחסיד ודבר עמו בחכמה וערמה, ודבר על לבו שירגיל את עצמו לומר תהלים עד שאמר לו רבנו זכרוננו לברכה: בזאת אדע שאין בך גאות, אם תוכל לומר תהלים בביתי לפני בני הנעורים בבכיה גדולה וכן היה והתחיל מיד לומר תהלים בבכיה גדולה ודמעתו על לחיו ואחר-כך נפל המסור לחלשה ואף-על-פי-כן היו שומרים על כל השערים לשמר אם יבואו משלחים כי זה היה מסירתו שאמר שבא הו"ן רב מכאן להתם אך ה' היה בעזרם והעלימו הדבר מהמסור הנ"ל ושלחו

אֶת הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִם רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה לְחִיפָה, וְקִבֵּל הוּא אֶת
הַמַּעוֹת מִהַמְשַׁלְּחִים וְהוֹלִיכִם לְטַבְרִיָּה וּנְתַנָּם לְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה, וְהוּא נָתַן לָהֶם, וְחָלְקוּ וְכֹאֲשֶׁר עָמַד הַמָּסוֹר מִחֲלֻשְׁתּוֹ
הַתְּפֹאֵר אֶת עֲצָמוֹ שִׁיעֲשֶׂה לָּהֶם עוֹד רָעוֹת וְהָיָה סוּפוֹ שֶׁנִּפְל עוֹד
הַפַּעַם לְחֻלְשָׁה, וּמֵת וְהָיָה לְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׂמִיחָה גְדוֹלָה עַל
שְׁנֵת־גִּלְגָּל עַל יָדוֹ זְכוֹת כְּזֶה כִּי עַל יָדוֹ חָזְרוּ כָּל־ם לְתוֹךְ הָעִיר
וּבְחִזְרָתָם לְשֵׁם שְׂמִיחוֹ עָמְדוּ כָּל־ם בְּיַחַד וְחָלְדוּ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה,
שָׁם עַל קֶבֶר זְקֵנוּ רַבִּי נַחֲמָן זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְגַם שָׁכְרוּ חַמּוּרִים
וְנָסְעוּ עַל כָּל הַמַּעֲרוֹת וּבְבוֹאָם לְמַעְרַת רַבִּי שְׂמִיעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֲזִי
בְּנֵי הַנְּעוּרִים עָסְקוּ בְּתַפְלָה וּבְלְמוּד זֶהָר כֹּאֲשֶׁר פָּקַד עֲלֵיהֶם הוּא
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וּמִמֶּנּוּ לֹא רָאוּ שׁוֹם דְּבָר, רַק הָיָה שְׂמִיחָה עַד מְאֹד
וּבְכָל עֵת בָּא אֶצֶל הָאִישׁ שֶׁהָיָה עָמְדוֹ וְאָמַר לוֹ: אֲשֶׁרִיךְ וְכוּ' וּבְלִילָה
הַלֵּךְ מִחֻדְרֵי לְחֻדְרֵי, וְהִזְהִיר אוֹתָם לֹאמֹר זֶהָר וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא וְהוּא
בְּעֲצָמוֹ לֹא אָמַר כְּלוּם, רַק הָיָה הוֹלֵךְ וּמְנַגֵּן בְּעֲצָמוֹ וְהָיָה בְּשִׂמְחָה
גְדוֹלָה עַד אֹר הַיּוֹם וּכְשֶׁהָאִיר הַיּוֹם עָמַד בְּטִלְיָת וְתַפְלִין וְהַתְּפִלָּל
כְּמָה שְׁעוֹת וּמִשָּׁם נָסַע עִמָּהֶם לְמַעְרַת הַלֵּל וְשָׁם אָמַר גַּם הוּא
קַפִּיטָל ל"ג וּל"ד וְשָׁם גַּם כֵּן הָיָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמִשָּׁם הָלְכוּ לְקֶבֶר
שְׂמִיאִי, שָׁם נִפְל עָלָיו עֲצָבוֹת וְאָמַר שְׂתַמִּיחָה גְדוֹלָה אֶצְלוֹ זֹאת
וְאַחֲרֵי־כֵן אָמַר שִׁישׁ תִּרְוִץ עַל זֶה, וְלֹא גָלָה הַתִּירוֹץ וּמִשָּׁם נָסְעוּ
לְשָׂאֵר מַעֲרוֹת וּבְבוֹאָם לָהָר הַגְּדוֹל, שִׁישׁ שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר
מַעְרַת הַתְּנָא רַבִּי כְּרוֹסְפֵדָאִי, וְלֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁרִי לֵילֵךְ עִם הַחַמּוֹר
לְשָׁם, וְקַפִּין מֵעַל הַחַמּוֹר וְחָלְדוּ הוּא בְּעֲצָמוֹ עִם הָאִישׁ שֶׁהָיָה עָמְדוֹ
וְחָלְדוּ כְּמַעַט עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו עַד בּוֹאוֹ לְמַעְרָה זוֹ וְשָׁם נִשְׁתַּחֲוֶה
קִצָּת וְחָזְרוּ מִשָּׁם לְמַעְרָה אַחֲרָת:

סֵדֶר שְׁלֹשֵׁי עָרֻף הַיּוֹפְיִי:

(ד) ש"ץ צריך שיהיה הגון ואיזהו הגון שיהא ריקן מעבירות ושלא יצא עליו שם רע אפילו בילדותו ושיהיה עניו ומרוצה לעם ויש לו נעימה וקולו ערב ורגיל לקרות תורה נביאים וכתובים: (ה) אם אין מוצאין מי שיהיה בו כל המדות האלו יבחרו הטוב שבצבור בחכמה ובמעשים טובים: הגה ואם היה כאן עם הארץ זקן וקולו נעים והעם חפצים בו ובן י"ג שנה המבין מה שאומר ואין קולו נעים הקטן הוא קודם (מרדכי ספ"ק דחולין) מי שעבר עבירה בשוגג כגון שהרג הנפש בשגגה וחזר בתשובה מותר להיות ש"צ אבל אם עשה במזיד לא דמכל מקום יצא עליו שם רע קודם התשובה (תשובת א"ז) שבמסכת ברכות: (ו) אין ממנין אלא מי שנתמלא זקנו מפני כבוד הציבור אבל באקראי משהביא שתי שערות יוכל לירד לפני התיבה ובלבד שלא יתמנה מפי הצבור או מפי ש"ץ הממנה אותו להקל מעליו להתפלל בעדו לעתים ידועים: (ז) אם אין שם מי שיודע להיות ש"ץ כי אם בן י"ג ויום א' מוטב שיהא הוא ש"ץ משיבטלו מלשמוע קדושה וקדיש: (ח) מי שאינו בעל זקן כל שניכר בו שהגיע לכלל שנים שראוי להתמלאות זקנו נתמלא זקנו קרינן ביה הילכך בן כ' שנה אע"פ שאין לו זקן ממנין אותו: הגה וכן אם היה לו זקן אפילו מעט קרינן ביה נתמלא זקנו אם הוא מבן י"ח ולמעלה (ב"י בשם מ"ם פי"ד ונ"י פ' הקורא עומד): (ט) סרים י"א שמותר למנותו אם הוא בן עשרים: (י) יש ללמוד זכות על מקומות שנוהגים שהקטנים יורדין לפני התיבה להתפלל תפלת ערבית במוצאי שבתות: הגה ובמקומות שלא נהגו כן אין לקטן לעבור לפני התיבה אפילו בתפלת ערבית אפילו הגיע לכלל י"ג שנים ביום השבת אין להתפלל ערבית של שבת דהרי עדיין אין לו י"ג שנה (מהרי"ל): (יא) ש"צ שמאריך בתפלתו כדי שישמעו קולו ערב אם הוא

מחמת ששמח בלבו על שנותן הודאה להש"י בנעימה תבא עליו ברכה והוא שיתפלל בכובד ראש ועומד באימה וביראה אבל אם מכוין להשמיע קולו ושמח בקולו ה"ז מגונה ומכל מקום כל שמאריך בתפלתו לא טוב עושה מפני טורח הצבור: (יז) אין ממנין מי שקורא לאלפי"ן עייני"ן ולעייני"ן אלפי"ן: (יג) פוחח והוא מי שבגדו קרוע וזרועותיו מגולים לא ירד לפני התיבה: (יד) סומא יורד לפני התיבה ובלבד שלא יקרא בתורה משום דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם על פה: (טו) ש"צ קבוע יורד לפני התיבה מעצמו ולא ימתין שיאמרו לו: (טז) מי שאינו ש"צ קבוע צריך לסרב מעט קודם שירד לפני התיבה ולא יותר מדאי אלא פעם ראשונה מסרב וכשיאמרו לו פעם שניה מכין עצמו כמו שרוצה לעמוד ובפעם שלישית יעמוד ואם האומר לו שירד הוא אדם גדול אינו מסרב לו כלל: (יז) אם טעה ש"צ וצריכין להעמיד אחר תחתיו אותו שמעמידין תחתיו לא יסרב: (יח) האומר איני יורד לפני התיבה מפני שבגדי צבועין או מפני שברגלי סנדל לא ירד באותה תפלה כלל מפני שדרך האפיקורסין להקפיד בכך וחיישינן שמא אפיקורסות נזרקה בו: (הגה ואפילו אם נותן אמתלא לדבריו לא מהני) (ב"י בשם ר' יהונתן): (יט) יש מונעים גר מלהיות ש"צ ונדחו דבריהם אפילו יחיד יכול לעכב ולומר איני רוצה שפלוני יהיה חזן אם לא שכבר הסכים עליו מתחלה: ודוקא שיהיה לאותו יחיד טעם הגון על פי טובי העיר אבל בלאו הכי אין היחיד יכול למחות בש"צ (מהרי"ו סימן ס') ואם הוא שונאו יכול למחות בו קודם שהסכים עליו (מהר"ם פדואה סימן ק"ד ומהרי"ק שורש מ"ד) ומי שהוא שונא לש"צ לא יעלה לספר תורה כשקורא התוכחה (אור זרוע):

סדר לקווי תפלות הימניים:

קסח: וְתִשְׁפִיעַ עָלַי בְּחֶסֶדְךָ וְתִתְּנֵנִי לְחַן וּלְחֶסֶד בְּעֵינַי עִמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, שְׂאֻזָּכָה שִׁיְהִיו נִשְׁמָעִים דְּבָרַי אֲצִלָּם, וְיִכָּנְסוּ דְבָרַי
בְּאֲזְנֵיהֶם שִׁיתְּנֵדְבוּ לְבָבָם לְהִתְּנָתְּנִי צְדָקָה הַרְבֵּה וְאֲזֻכָּה לְקַבֵּל מֵהֶם
מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִנָּה יִפָּה אִפִּים וְתַעֲזֹרְנִי שִׁיְהִיָּה לִּי כַח לְהַפְּךָ
בְּדְבָרַי לֵב אֲכֹזֵר לְלֵב נְדִיבָה, וְאֲזֻכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה בְּאַמֶּת תָּמִיד
כָּל יְמֵי חַיֵּי:

קסט: וּבְזָכוֹת וּכְחַ הַצְּדָקָה שֶׁל כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּזְכָּה אוֹתָנוּ
לְשִׁבֵר תַּאֲוֹת מָמוֹן מֵאַתָּנוּ וְהַרוּחַ נְדִיבָה שֶׁל הַצְּדָקָה הַקְּדוּשָׁה
יִמְשָׁךְ עָלֵינוּ וְיִשְׁכַּךְ חַמִּימוֹת תַּאֲוֹת מָמוֹן תַּאֲוֹת הַנְּגִידוֹת
וְהַעֲשִׂירוֹת מֵהַשְּׂהֵלֵב בּוֹעֵר וּמֵתַאֲוָה לְמָמוֹן הַרְבֵּה, לְהַתְּעַשֵּׂר
בְּעוֹלָם שְׂאִינוּ שְׁלוֹ וְנִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ אֵלַיִךְ כֶּסֶף וְזָהָב, שְׁלֹא יִהְיֶה
בְּלִבָּנוּ שׁוֹם תַּאֲוָה וְחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת לְמָמוֹן כָּלֵל, רַק נְהִיָּה
שְׂמֵחִים בְּחֻלְקָנוּ תָּמִיד וְנְהִיָּה מְסַתְּפָקִים בְּמָה שְׂאַתָּה חוֹנֵן אוֹתָנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת, אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נִתֵּן
עֵינֵינוּ כָּלֵל בְּמָה שְׂאִינוּ שְׁלָנוּ וְלֹא נַחֲמֵד וְלֹא נִתַּאֲוָה כָּלֵל לְכָל אֲשֶׁר
לְרַעֲיוֹנוֹ, רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים בְּחֻלְקָנוּ תָּמִיד בְּאַמֶּת:

קע: וְתִזְכָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכָּלֵל וּלְהַתְּדַבֵּק לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר
הָאַמֶּתִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְבַטֵּל וּלְשִׁבֵר תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּתַכְלִית, וְעַל־יְדֵי־
זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ חֶסֶד וְעַל־יְדֵי חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תִּפְתַּח לָנוּ אוֹר
הַדַּעַת, וְתִזְכָּה אוֹתָנוּ לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיק אֶמֶת כְּזֶה שִׁישׁ לוֹ כַח הַזֶּה
וְדַעַת הַזֶּה, שְׂיֻכַּל לְקַבֵּץ וּלְקַח אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וְלוֹקַח
נַפְשׁוֹת חָכָם", וְיִהְיוּ כָּל נַפְשׁוֹתֵינוּ כְּלוֹלוֹת יַחַד וְהַחֲכָם הָאֶמֶת יִקַּח
הַנַּפְשׁוֹת שְׁלָנוּ וְיַעֲלֶה עִמָּהֶם וְיַחֲדָשׁ אוֹתָם כְּלָם יַחַד לְטוֹבָה, וְיִזְרִיד
לָנוּ חַדוּשֵׁי תוֹרָה מִפִּי עַתִּיק יוֹמִין כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "עִיר גְּבוּרִים עָלָה

חָכָם, וַיּוֹרֵד עִוְז מִבְּטַחָהּ" וְתִגְלָה לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סְתָרֵי תוֹרָה
 אֲוֵרִיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה:

קעא: אָנָּה ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וּמִלֵּא בִקְשָׁתֵנוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנִזְכָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֵמֶת שְׁבִדוֹר
 הַזֶּה, שְׁיֵשׁ לוֹ כַּח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, שְׁיִוְכַל לְקַבֵּץ נַפְשׁוֹתֵינוּ וּלְהַעֲלוֹת
 אֹתָם וּלְגַרֵם עַל יָדָם יַחֲוֹד קְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה וּלְחַדְשָׁם
 לְטוֹבָה בְּבַחֲיַנַּת עֲבוּר, וּלְהַמְשִׁיךְ לָנוּ חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֶתִיִּים כִּי
 אֶתָּה יְדַעְתָּ מְרִירוֹת נַפְשֵׁי וּפְזוּר נַפְשֵׁי, כִּי נַפְשֵׁי מָרָה לִי מְאֹד
 מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל", וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְסַבֵּל עוֹד כָּלֵל פְּזוּר
 נַפְשֵׁי וּמְרִירוֹת נַפְשֵׁי הַמְּפֹזָרֵת בְּפְזוּר גָּדוֹל וּבְמְרִירוֹת עֲצוּם מְאֹד,
 כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ עֲצָם מְרִירוֹתֵי וְאִין מִי שְׁיַעֲמֵד בְּעַדֵי לְהִיּוֹת
 בְּעֲזָרֵי לְהוֹשִׁיעַנִי וּלְהַצִּילֵנִי מִן הַפְּזוּר הַגָּדוֹל וְהַמְּרִירוֹת שֶׁל נַפְשֵׁי
 הָאֵמֶלֶתָּה מְאֹד, כִּי אִם כַּח הַצַּדִּיקִי אֵמֶת שְׁיֵשׁ לָהֶם כַּח וְדַעַת לְקַבֵּץ
 גַּם פְּזוּר נַפְשֵׁי, וּלְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת גַּם הַנְּפֹשׁוֹת וְהַרְצוֹנוֹת הַרְעִים
 וְהַמְּרִים שְׁיֵשׁ לִי, לְבָרָרָם וּלְהַעֲלוֹתָם עִם כָּל הַרְצוֹנוֹת וְהַנְּפֹשׁוֹת
 הַטּוֹבוֹת שְׁיִמָּצֵא בִּי לְלַקְטָם וּלְקַבְּצָם וּלְהַעֲלוֹתָם כָּלָם יַחַד וּלְחַדְשָׁם
 לְטוֹבָה לְהַאֲוִיר אֹר חָדָשׁ עַל נַפְשֵׁי הַמְּנַחַת בְּחֻשָׁךְ גָּדוֹל, וַיִּשְׁבִּיעַ
 בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֵׁי וְנַפְשֵׁי הַרְעֵבָה יִמְלֵא טוֹב וַיַּחְדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵי,
 וְתִהְיֶה נַפְשֵׁי נְכֹלֶלֶת עִם נַפְשׁוֹת כָּל חֲבָרֵתֵנוּ וְנַפְשׁוֹת כָּל עַמָּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וַיְכַלְלוּ כָּל הַנְּפֹשׁוֹת יַחַד גְּדוּלוֹת עִם קְטִינּוֹת:

קעב: עַל כֵּן זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַחֲנִינוּתֶיךָ הַגְּדוּלִים שְׁנִזְכָּה
 לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֵמֶת שְׁיֵשׁ לוֹ כַּח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, וַיְקַבֵּץ כָּל
 נַפְשׁוֹתֵינוּ, וַיַּעֲלֵה עִמָּהֶם לְפָנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ, וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ
 בְּזָכוֹת וּכְחַ הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וַיַּעֲלוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ לְנַחַת רוּחַ וּלְרָצוֹן
 לְפָנֶיךָ, וְתַשְׁעֵשֶׁע עִם כָּל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וַיְהִיֶּה נַעֲשֶׂה יַחֲוֹד גָּדוֹל עַל־יַדֵּי

זֶה הַתּוֹרָה וְזֶה הַחֻקִּים וְזֶה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵינוּ צִוָּה אֶת מֹשֶׁה לְעָרֹךְ לְפָנֵינוּ

תס. וְעַתָּה מִלְּפָנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֹאמַר לְפָנָיו וְיִשְׁמַע אֶת הַקוֹל וְיִשְׁמַע אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֹאמַר לְפָנָיו וְיִשְׁמַע אֶת הַקוֹל וְיִשְׁמַע אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֹאמַר לְפָנָיו

נִפְשׁוֹתֵינוּ יְחוּדָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ וְיִתְחַדְּשׁוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ
כָּל־מִי יִחַד לְטוֹבָה בְּבַחֲיִנַת עֲבוּר וְיִזְרִיד לָנוּ הַצְּדִיק הָאֵמֶת עַל־יְדֵי־
זֶה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֶתִיִּים, וְיִתְגַּלוּ לָנוּ סִתְרֵי תוֹרָה אֲוֵרִיתָא
דְּעֵתִיקָא סְתִימָא, וְנִזְכֶּה שְׂיִתְקַן הַצְּדִיק הָאֵמֶת עַל־יְדֵי נַפְשׁוֹתֵינוּ
תְּקוּנָא דְּמַרְכְּבָתָא עֲלָאָה וּמַרְכְּבָתָא תַּתָּאָה:

קעג: וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים שְׂיִהְיֶה אֲהַבָּה וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בֵּינֵינוּ
תָּמִיד, עַד שְׁנֵהֲיָה כְּלָנוּ נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה, וְנִעֲוֹרֵר זֶה אֶת זֶה, וְנִזְכִּיר
זֶה אֶת זֶה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, לְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל אֶת כָּל הַתְּאַוּוֹת רָעוֹת
וּמַדּוֹת רָעוֹת מֵאֲתָנוּ, וְלִזְכוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, לַעֲשׂוֹת הַטוֹב
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְכָל מָה שְׁחָסַר לְאַחַד מֵאֲתָנוּ מִכָּל
עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אִיזָה מְדָה טוֹבָה, אִו תְּקוּן וּבִטּוֹל אִיזָה מְדָה
רָעָה, נִזְכֶּה תָּמִיד לְהִזְכִּיר אֶת חֲבֵרוֹ לְעוֹרְרוֹ וּלְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ
לְתִקּוֹן הַכָּל בַּחַיִּים חַיּוֹתֵינוּ וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתוֹבָה שְׁלֵמָה
בְּאֵמֶת לְתִקּוֹן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּמֵעַתָּה
תִּהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ, שְׁנֵהֲיָה כְּלָנוּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת, וְלֹא נָסוּר מִן
רִצּוֹנְךָ לְיָמִין וּלְשְׂמָאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׂגָחַתְךָ
בְּשְׁלֵמוֹת:

קעד: רבוננו של עולם, "היטה אלקי אונך ושמע פקח עיניך וראה
שוממותינו", ואל תעלים עיניך מאתנו וחמל עלינו ברחמיך
הרבים, ותשגיח עלינו בעין החמלה ותחנינה בעינא חד דרחמי,
עינא פקוחא דלא נאים תדיר ותמשיך עלינו השגחה שלמה
ברחמיך הרבים, שנזכה שימשך כח הראות מעיניך עלינו על ידי
תורתך הקדושה, אשר אתה משפיע עלינו על ידי צדיקי אמת,
ונהיה סמוכים וקרובים מאוד אל כח הראות והשגחתך הקדושה,
עד שנזכה לשוב ולהצטיר בעיניך ונהיה נכללים בך: